HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שחטה ונמצאת בעלת מום רבי אליעזר אומר קדש רבי יהושע אומר לא קדש דברי ר' מאיר אמר רבי יהודה לא נחלקו רבי אליעזר ור' יהושע על [ו] ששחטה ונמצאת טריפה שלא קדש ועל חוץ לזמנו שקדש ועל בעל מום שלא קדש ועל מה נחלקו על חוץ למקומו שר' אליעזר אומר קדש ורבי יהושע אומר לא קדש א"ר אליעזר הואיל וחוץ לזמנו פסול וחוץ למקומו פסול מה חוץ לזמנו קדש אף חוץ למקומו קדש א"ר יהושע הואיל וחוץ למקומו פסול ובעל מום פסול מה בעל מום לא קדש אף חוץ למקומו לא קדש אמר לו רבי אליעזר אני דמיתיהו לחוץ לזמנו ואתה דמיתו לבעל מום נראה למי דומה אם דומה לחוץ לזמנו נדוננו מחוץ לזמנו אם דומה לבעל מום נדוננו מבעל מום התחיל רבי אליעזר לדון דין פסול מחשבה מפסול מחשבה ואין דין פסול מחשבה מפסול הגוף התחיל רבי יהושע לדון דין פסול שאין בו כרת מפסול שאין בו כרת ואל יוכיח חוץ לזמנו שפסול שיש בו כרת ועוד נדוננו משלא לשמו שפסול מחשבה ואין בו כרת ושתק רבי אליעזר ורבי מאיר מאי שנא שחטה ונמצאת טריפה דהוי פסולו קודם שחיטה ומאי שנא שחטה ונמצאת בעלת מום דלא הוי פסולו קודם שחיטה בדוקין שבעין ואליבא דר' עקיבא דאמר אם עלו לא ירדו [ז] ורבי [ח]יהושע כי אמר רבי עקיבא אם עלו לא ירדו בפסולא דנופיה אבל לקדושי לחם לא איתמר [ט]חטאת ששחטה חוץ לזמנה אם עלתה לא תרד חוץ למקומה [י] רבא אמר תרד רבה אמר [יא]לא תרד רבא כרבי יהושע ורבה כרבי אליעזר והדר ביה רבה לגביה דרבא מדהדר ביה רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע ואיבא דאמרי אף על גב דהדר ביה ר' אליעזר לגביה דרבי יהושע [יב] רבה לגביה דרבא לא הדר ביה התם הוא דקאמר ליה נדוננו משלא לשמו אבל הכא אי דיינת ליה משלא לשמו אם עלתה לא תרד: שחטה שלא לשמה [וכו']: אמר רב פפא שבק תנא דידן איל נזיר [יג]דשכיח ונקיט איל המילואים ותנא דידן עיקר מילתא נקט: **מתני'** הנסכים שקדשו [יד]בכלי ונמצא זבח פסול אם יש זבח אחר יקריבו עמו ואם [טו] לאו יפסלו בלינה: **גמ'** [טז]אמר זעירי [יז]אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח ואי [יח]זבח ונסכים תנן הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול [יט] אם יש זבח אחר יקרבו עמו ואם לאו יפסלו בלינה מאי לאו דאיפסיל בשחיטה לא [כ]דאיפסיל בזריקה כמאן [כא]כרבי דאמר שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה אפילו תימא ר' אלעזר בר' שמעון הכא במאי עסקינן כגון שקיבל דמן בכוס ונשפך ור'

והדר ביה רבה לגביה דרבא. תימה הניחן בהדיא בפרק המזבח מקדש (זבחים דף פד.) ותלו שם עלו לא ירדו הלן ויושלם והטמא ונשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ופיגל לרבי יהושע גופיה דסבי משמע ברים מעליה (דף ג.) ללא ירדו דקתני כלל אמר ר' יהושע כל שלא היה לה שעת היתר להכשיר מועלין בה שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה ומפרש בגמרא הואיל ומלקה לפיגולו ופיגעיל להו עלו אהו שירדו רבה אמר לא ירדו עלו לא ירדו יוסף אמר עלו לא ירדו ופירן התם רב יוסף לרבה מדמגו מדמ דכל שהיה פסולו בקודש שם עלו לא ירדו ותיובתא דרבה ואין למלק בחטעת משום דפסולה שלא לשמה לא קדש א"ר אליעזר הואיל וחוץ לזמנו פסול מה חוץ לזמנו קדש אף חוץ למקומו קדש א"ר יהושע הואיל וחוץ למקומו פסול ובעל מום פסול מה בעל מום לא קדש אף חוץ למקומו לא קדש אמר לו רבי אליעזר אני דמיתיהו לחוץ לזמנו ואתה דמיתו לבעל מום נראה למי דומה אם דומה לחוץ לזמנו נדוננו מחוץ לזמנו אם דומה לבעל מום נדוננו מבעל מום התחיל רבי אליעזר לדון דין פסול מחשבה מפסול מחשבה ואין דין פסול מחשבה מפסול הגוף התחיל רבי יהושע לדון דין פסול שאין בו כרת מפסול שאין בו כרת ואל יוכיח חוץ לזמנו שפסול שיש בו כרת ועוד נדוננו משלא לשמו שפסול מחשבה ואין בו כרת ושתק רבי אליעזר ורבי מאיר מאי שנא שחטה ונמצאת טריפה דהוי פסולו קודם שחיטה ומאי שנא שחטה ונמצאת בעלת מום דלא הוי פסולו קודם שחיטה בדוקין שבעין ואליבא דר' עקיבא דאמר אם עלו לא ירדו בפסולא דנופיה אבל לקדושי לחם לא איתמר חטאת ששחטה חוץ לזמנה אם עלתה לא תרד חוץ למקומה רבא אמר תרד רבה אמר לא תרד רבא כרבי יהושע ורבה כרבי אליעזר והדר ביה רבה לגביה דרבא מדהדר ביה רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע ואיבא דאמרי אף על גב דהדר ביה ר' אליעזר לגביה דרבי יהושע רבה לגביה דרבא לא הדר ביה התם הוא דקאמר ליה נדוננו משלא לשמו אבל הכא אי דיינת ליה משלא לשמו אם עלתה לא תרד: שחטה שלא לשמה [וכו']: אמר רב פפא שבק תנא דידן איל נזיר דשכיח ונקיט איל המילואים ותנא דידן עיקר מילתא נקט: **מתני'** הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול אם יש זבח אחר יקריבו עמו ואם לאו יפסלו בלינה: **גמ'** אמר זעירי אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח. פי' נקוטרטרא ליפסל בלינה ולא יתכן אלא לענין לצאת לזבח אחר כדמתניתין לזבח אחר יקריבו עמו ואם לאו יפסלו בלינה מאי לאו דאיפסיל בשחיטה לא דאיפסיל בזריקה כמאן כרבי דאמר שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה אפילו תימא ר' אלעזר בר' שמעון הכא במאי עסקינן כגון שקיבל דמן בכוס ונשפך ור'

מחשבת פסול חל על חוץ לזמנו ועל חוץ למקומו. פליגי רבי אליעזר ורבי יהושע: **על חוץ לזמנו אקדש.** הואיל ומ"מ מיתתי לזבח בעזרה אבל חוץ למקומו ללא הוי בעזרה פליגי: **מי דמיתו לחוץ לזמנו.** דלדברי הכל קדש לפיגול מלקה משום להכלים כמתיר ביה לכתיב ד' לא ירלה: **ופסה דמיתו לבעל מום.** דלדברי הכל לא (ו) קדש: חוץ לזמנו ומחוץ למקומו פסול ומשכחת לה בעזרה ובעל מום פסול לגבי חוץ לזמנו ומחוץ למקומו פסול ומשכחת לה בעזרה ובעל מום פסול לגבי חוץ: חוץ לזמנו ומחוץ למקומו פסול ומשכחת לה בעזרה ובעל מום פסול לגבי חוץ: **ושתק.** [ז] דקשיא לך היכן נדמנו לבעל מום דפסול הגוף הוא נדוננו מעלה לשמו מתוהה שחטה שלא לשמה [ח] דהוי פסול מחשבה ואין בו כרת ולא קדש כדלמר במתניתין שחטה שלא לשמה לא קדש הלחם: **ורבי מאיר.** מלינא דרבי אליעזר דאמר שחטה ונמצאת בעלת מום קדש מאי שנא זבח כמאי דאמרי לרבי מאיר מאי שנא זבח וכו': **בדוקין שבעין.** דהוי מום עובר ואינו מיכר דלא הוי פסולו קודם שחיטה הלכך קדש הלחם: (ו) **ולידך.** רבי יהושע ורבי [ט] יהודה סבירי עקיבא דאמר בפ"ק (פד.) אם עלו לא ירדו והואיל דלא ירדו דקדש כל דהו לא חשיב פסולו קודם שחיטה הלכך קדש הלחם: (ז) **ורבי אליעזר.** דסבר כל דהו חשיב פסולו קודם שחיטה: (ח) **ורבי יהושע.** דסבר כל דהו לא חשיב פסולו קודם שחיטה: (ט) **ורבי יהודה.** דסבר כל דהו חשיב פסולו קודם שחיטה: (י) **אלא.** דלמר לא קדש כלל: (יא) **לא תרד.** דסבר כל דהו חשיב פסולו קודם שחיטה: (יב) **דהדר ביה רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע.** דסבר כוותיה דלא קדש כלל: (יג) **דשכיח ונקיט איל המילואים.** דכתיב (ויקרא ז, כ) וזבח שלמים אשר ליהוה (כתיב ויקרא ט, ד) ויקרבו את הזבח ואת המנחה (כתיב ויקרא ט, ד) שם יום, ו) [כתי'